

**LA RESURREZIONE
DE HÄNDEL**

VESPRES D'ARNADÍ I DANI ESPASA

GEORG FRIEDRICH HÄNDEL

(Halle, Alemanya 1685 – Londres 1759)

La Resurrezione, HWV 47

Oratori en versió concert

Part 1, escena 1

L'Àngel exigeix l'ingrés a les portes de l'Infern i declara que Crist, tot i que ha mort, ara conquerirà la Mort, la Culpa i la Misèria (Morte, Colpa, Pena). Lucifer convoca els poders de l'infern per oposar-s'hi.

ANGELO

Disserratevi, o porte d'Averno,
e al bel lume d'un Nume ch'è eterno
tutto in lampi si sciolga l'orror!

Cedete, orride porte,
cedete al Re di Gloria,
che della sua vittoria
voi siete il primo onor!

Disserratevi, etc.

LUCIFERO

Qual' insolita luce
squarcia le bende alla tartarea notte?
Qual' eco non più udita
con armonia gradita
fa intorno risonar le stigie grotte?
Se son del mio valore
gli applausi, giusti sono!
Oggi, che vincitore,
cittadini d'Abisso, a voi ritorno;
e già mi vendicai con fiero sdegno
di chi perder mi fé de' cieli il Regno!

LUCIFERO

Caddi, è ver, ma nel cadere
non perdei forza né ardire.

Per scacciarmi dalle sfere
se più forte allor fu Dio,
or fatt' uomo al furor mio
pur ceduto ha con morire.

Caddi, è ver, etc.

ÀNGEL

Obriu-vos, oh portes de l'Avern,
i la bella llum d'aquest Déu etern
amb llampecs dissipis l'horror!

Cediu, horribles portes,
cediu al Rei de la Glòria,
que, de la seva victòria,
en sou el principal honor!

Obriu-vos, etc.

LLUCIFER

Quina insòlita llum
esquinça les benes de la nit infernal?
Quin eco mai sentit
de gràcil harmonia
ressona en aquesta gruta estígia?
Si al meu valor es deuen
els aplaudiments, justos són!
Avui, victoriós,
habitants de l'Abisme, a vosaltres torno;
perquè ja m'he venjat amb fúria
de qui em va fer perdre del Cel el Regne!

LLUCIFER

Vaig caure, és cert, però en caure
no vaig perdre ni força ni valor.

I si en expulsar-me del Cel
va ser Déu més fort,
cedeix ara al meu furor
l'home en perir.

Vaig caure, és cert, etc.

LUCIFERO

Ma che veggio?
De' spirti a me nemici
come un sì folto stuolo,
per quest' aure annegriti
da' miei respiri, osa portare il volo?

ANGELO

De' tenebrosi chiostrì
tacete, orridi mostri!
Dileguatevi, o larve! Ombre, sparite!
E dell'eterno Re le leggi udite.

LUCIFERO

Chi sei? Chi è questo Re,
che dove io regno a penetrar s'avanza?

ANGELO

È Re di Gloria, è Re possente e forte,
cui resistere non può la tua possanza.

LUCIFERO

Se parli di chi penso,
pur oggi a morte spinto,
negar non può ch'il mio poter l'ha vinto.

ANGELO

Come cieco t'inganni, e non t'avvedi
che se morì chi è della vita autore,
non fu per opra tua, ma sol d'amore.

ANGELO

D'Amor fu consiglio
che al Padre nel Figlio
l'offesa pagò,
per render all'uomo
la vita ch'un pomo
gustato involò.

LUCIFERO

E ben, questo tuo Nume
dell'uomo innamorato
e che per lui svenato
oggi volle morir, che più presume?
L'omaggio a me dovuto,
se a rendermi qua giù muove le piante,
venga. Ma se pretende ...

LLUCIFER

Què estic veient?
Com una espessa turba
d'esperits adversos,
en aquestes ennegrides brises
pel meu alè, s'atreveix a aixecar el vol?

ÀNGEL

Dels antres tenebrosos
cal·leu, horribles monstres!
Dissipeu-vos, oh ombres! Allunyeu-vos, espectres!
I de l'etern Rei escolteu els decrets.

LLUCIFER

Qui ets? I qui és aquest Rei,
que on jo regno s'atreveix a penetrar?

ÀNGEL

És de la Glòria el Rei, és Rei poderós i fort,
i el teu poder no se'n pot resistir.

LLUCIFER

Si parles d'aquell qui penso,
avui mateix a la mort conduït,
no pot negar que el meu poder l'ha vençut.

ÀNGEL

Com un cec t'enganyes, i no veus
que si va morir qui de la vida és creador,
no ha estat per obra teva, sinó només de l'amor.

ÀNGEL

De l'amor va ser l'arbitri
que al Pare, en el seu Fill,
el pecat es pagués,
per tornar així a l'home
la vida que una poma
podrida li robés.

LLUCIFER

I doncs, és el teu Déu aquell,
que de l'home enamorat,
i per la seva mà dessagnat,
qui avui es proposa de morir, què pretén?
Si l'homenatge que em deu
fa que s'avanci cap a mi,
vinga, doncs, però si vol...

ANGELO

Taci, che or lo vedrai,
mostro arrogante!
Vedrai come delusa
da lui fugge la Morte;
vedrai come delusa
lo rimira la Colpa;
vedrai come atterrita
si nasconde la Pena;
vedrai come tu stesso
tremarai genuflesso
al suo gran Nome.

LUCIFERO

Io tremante! Io sì vile!
E quando? E come?
Sconvolgerò gl'abissi,
dal suo centro commossa
dissiperò la terra,
all'aria coi respiri,
al fuoco coi sospiri,
con gli aneliti al Ciel muoverò guerra!

LUCIFERO

O voi, dell'Erebo
potenze orribili,
su, meco armatevi
d'ira e valor!
E dell'Eumenidi
gli angui terribili,
con fieri sibili
ai cieli mostrino
ch'hanno i suoi fulmini
gli Abissi ancor!

O voi, dell'Erebo, etc.

Part 1, escena 2

A Jerusalem, Maria Magdalena i Maria de Clopas ploren la mort de Jesús, però sant Joan els recorda la promesa de Crist de tornar el tercer dia i les anima a tornar a la tomba.

MADDALENA

Notte, notte funesta,
che del divino Sole
con tenebre di duol piangi l'ocaso,
lascia, lascia che pianga anch'io,
e con sopor tiranno
al giusto dolor mio,
deh, non turbar l'affanno!

ÀNGEL

Calla i veuràs,
monstre arrogant!
Veuràs com decebuda
la Mort se n'allunya;
veuràs confusa
com la Culpa l'observa;
veuràs com aterrada
se n'amaga la Pena;
i veuràs com tu mateix
t'has d'agenollar
davant el seu gran Nom.

LLUCIFER

Tremolar jo! Doblegar-me!
Això quan? I com?
Remouré els abismes,
desplaçaré l'eix terrestre,
dissiparé de la terra,
l'aire respirant,
el foc sospirant,
i amb la meva ambició al Cel duré la guerra!

LLUCIFER

De l'Èreb, oh vosaltres,
potències horribles,
va, armeu-vos amb mi
d'ira i de valor!
I les serps terribles
de les Eumènides,
xiulant feroçment
al Cel mostrin
els rajos que les profunditats emanen!

De l'Èreb, oh vosaltres, etc.

MARIA MAGDALENA

Nit, funesta nit,
tu, que del diví sol
el seu ocàs plores amb ombres de dolor,
deixa, deixa que jo també plori,
i amb un sopor tirà
d'aquest just turment,
no impedeixis el patiment!

MADDALENA

Ferma l'ali, e sui miei lumi
non volar, o sonno ingrato!
Se presumi, se presumi
asciugarne il mesto pianto,
lascia pria che piangan tanto
quanto sangue ha sparso in fiumi
il mio Dio per me svenato.

Ferma l'ali, etc.

CLEOFE

Concedi, o Maddalena,
qualche tregua al martire,
che un continuo languire
può con la vita anche scemar la pena;
e per un Dio ch'è morto
così giusto è 'l dolore
che non convien di renderlo più corto.

MADDALENA

Cleofe, invano al riposo
tu mi consigli, ed al mio core amante
sarebbe più penoso ogni momento
che potesse restar senza tormento.

CLEOFE

Se il tuo giusto cordoglio
sol di pene ha desio,
trattenerlo non voglio
ma solo unire al tuo l'affanno mio.

CLEOFE

Piangete, sì, piangete,
dolenti mie pupille,
e con amare stille
al morto mio Signor
tributo di dolor
meste rendete!

Che mentr'egli spargea
tutto il suo sangue in croce,
morendo sol dicea
di pianto: Ho sete.

Piangete, sì, piangete.

MADDALENA

Ahi, dolce mio Signore,
le tue vene già vuote
chiedan di poco umore
momentaneo ristoro,
e il barbaro Israele

MARIA MAGDALENA

Tanca les ales, i sobre els meus ulls
no volis, oh somni ingrati!
Si el que vols de mi és
eixugar aquest trist plor,
deixa que abans plori tant
com rius de sang ha vessat
el meu Déu per culpa meva dessagnat.

Tanca les ales, etc.

MARIA DE CLOPAS

Concedeix, oh Maria Magdalena,
una treva al teu patir,
que de tant llanguir,
amb la teva vida pot inclús acabar la pena;
que per un Déu que va morir així
just és sentir un dolor
que no ens convé escurçar.

MARIA MAGDALENA

Maria, en va em convides
a descansar, ja que al meu cor estimant
més penós seria qualsevol moment
en què pogués oblidar el meu patiment.

MARIA DE CLOPAS

Si la teva justa pena
només de patir provoca desig,
jo distreure-la no vull
sinó unir-me a la teva angoixa.

MARIA DE CLOPAS

Ploreu, sí, ploureu,
ulls meus adolorits,
i amb amargues llàgrimes
al meu Senyor ja difunt
retent un sentit tribut
tristes tornareu!

Que mentre vessava
tota la seva sang a la creu,
morint només deia
plorant: Tinc set.

Ploreu, sí, ploureu.

MARIA MAGDALENA

Ai, el meu dolç Senyor,
les teves venes ja buides
per calmar-te demanaven
només una mica d'aigua,
i el bàrbar Israel

bevanda sol di feie
ti porse: io lo rammento, e pur non moro?

CLEOFE

Ahi, popolo crudele, popolo ingrato!
chi per te già disciolse
duri macigni in liquidi torrenti
di purissimi argenti
poche stille ti chiede;
tu gli dai mercede
un sì amaro liquore;
e in rammentarlo non si spezza il core?

MADDALENA

O crude rimembranze!

CLEOFE

O funeste memorie! ...

MADDALENA

... tormentatemi pur! ...

CLEOFE

... sì, sì, seguite
ad accrescermi il duol, ...

MADDALENA

... che nel tormento, ...

CLEOFE

... che nell'angoscia ria, ...

MADDALENA

... io godo ancor, ...

CLEOFE

... sollievo ancora io sento.

MADDALENA

Se col pensiero afflitto
vò lusingando almeno
il mio desire, e parmi aver nel seno
qualche martir del mio Gesù trafitto.

CLEOFE

Se nell'afflitta mente
ho il mio Gesù presente,

et va donar fel per beure:
i que jo en recordar-ho no mori?

MARIA DE CLOPAS

Ai, poble cruel, poble ingrati!
ell, que per tu va liquar
en torrents de plata pura
les roques més dures.
poques llàgrimes et va demanar;
i tu l'hi vas pagar
amb un licor tan amarg;
i, en recordar-ho, no se't trenca el cor?

MARIA MAGDALENA

Oh, pensaments cruels!

MARIA DE CLOPAS

Oh, records funestos...

MARIA MAGDALENA

...a turmentar-me veniu!...

MARIA DE CLOPAS

...sí, sí, persistiu
i augmenteu-me el do...

MARIA MAGDALENA

...que amb aquest turment...

MARIA DE CLOPAS

...en aquest angoixós tràngol...

MARIA MAGDALENA

...goig, encara en trobo...

MARIA DE CLEOFÀS

...consol, encara en trobo.

MARIA MAGDALENA

Si amb el pensament afligit
puc animar almenys
el meu desig, semblaria que el meu pit sentís
del meu lacerat Jesús el martiri.

MARIA DE CLOPAS

Si en la meva afligida ment
tinc el meu Jesús present,

e benché esangue ed impiagato, parmi
che basti il volto suo per consolarmi.

MADDALENA

Dolci chiodi, amate spine,
da quel piedi e da quel crine
deh, passate nel mio sen.

CLEOFE

Cara effigie addolorata,
benché pallida e piagata,
sei mia vita, sei mio ben.

SAN GIOVANNI

O Cleofe, o Maddalena,
del mio Divin Maestro amanti amate,
o quant' invidia, quanto,
quelle che ora versate
stille di puro amor più che di pianto;
spero presto vederle
per coronare il mio Signor risorto,
da rugiade di duol cangiarsi in perle.

MADDALENA

Giovanni, tu che fosti
del mio Gesù, discepolo diletto,
e degl'arcani suoi
secretario fedel, solo tu puoi
di speme più tranquilla
ravvivar nel mio sen qualche scintilla.

SAN GIOVANNI

Già la seconda notte
da ch'egli estinto giacque,
col carro suo di tenebroso gelo
tutta varcò la sommità del cielo,
e del Gange su l'acque
attende già la risvegliata aurora
del nuovo sole il lucido ritorno;
ma il nostro Sole ancora
a noi tornar promise il terzo giorno.
Consoli dunque il vostro cor che geme
una sì bella e sì vicina speme.

Quando è parto dell'affetto,
il dolore in nobile petto
non estingue la costanza.
Quando è figlia della fede,
mai non cede
al timore la speranza.

malgrat que torturat i exsangüe,
tinc prou de pensar en el seu rostre per consolar-me.

MARIA MAGDALENA

Dolços claus, estimades espines,
d'aquells peus i aquells cabells,
deixeu el meu pit traspassat.

MARIA DE CLOPAS

Estimada imatge adolorida,
tot i ser pàl·lida i ferida,
ets la meva vida, ets el meu bé.

SANT JOAN

Oh, Maria de Clopas! Oh, Magdalena!
del meu diví Mestre estimades amants,
oh, com envejo, com,
les llàgrimes que ara vesseu
més d'amor pur que de plor!
aviat el podré veure
per coronar el meu Senyor ressuscitat,
amb la seva dolorosa suor en perles transformada.

MARIA MAGDALENA

Joan, tu que vas ser,
del meu Jesús, deixeble dilecte,
i dels seus secrets
confident fidel, només tu podries
revifar en el meu pit
un bri de dolça esperança.

SANT JOAN

Aquesta és la segona nit
des que Ell, extint, jeu.
ja l'aurora, en el seu carro de tenebrós glaç,
va solcar la immensitat del Cel,
i sobre les aigües del Ganges
espera, ja desperta,
del nou Sol la lluminosa tornada;
però el nostre Sol, al tercer dia,
a nosaltres va prometre que tornaria.
Consoli, doncs, la vostra ànima que gemega
aquesta nova esperança tan bella.

Quan el dolor surt
de l'afecte en un pit tan noble,
mai no extingeix la constància.
Quan és filla de la fe,
mai no ha de cedir
al temor l'esperança.

CLEOFE

Ma dinne, e sarà vero
che risorga Gesù?

SAN GIOVANNI

S'egli l'ha detto,
chi mai di menzognero
oserà d'arguir labbro divino?

MADDALENA

Su, dunque andiamo, e pria ch'il mattutino raggio
dell'orizzonte il lembo indori,
andiam non osservate al sacro avello,
che almen potremmo in quello
con balsami ed odori
unger la fredda esanimata salma
di chi fu già di noi la Vita e l'Alma.

CLEOFE

Pronta a seguirti io sono,
ma speranza miglior mi rende ardita,
e di Giovanni ai detti
spero viva trovar la nostra vita.

Naufragando va per l'onde
debol legno, e si confonde
nel periglio anch'il nocchier.
Ma se vede poi le sponde,
lo conforta nuova speme,
e del vento più non teme
né del mar l'impeto fier.

SAN GIOVANNI

Itene pure, o fide
amiche donne, al destinato loco,
ch'ivi forse potrete
del vostro bel desio trovar le mete,
mentr'io torno a colei che già per Madre
mi diè nell'ultim'ore
del suo penoso agone il mio Signore.

MADDALENA

A lei ben opportuno
il tuo soccorso fia,
che in così duro scempio
qual sia la pena sua so per la mia.

SAN GIOVANNI

Ben d'ogn'altro più grande
fu il dolor di tal madre
di tal figlio alla morte;
ma d'ogn'altro più forte

MARIA DE CLOPAS

Però, digue'ns, serà veritat
que Jesús ressuscitarà?

SANT JOAN

Si Ell ho ha dit,
qui ha de titllar de mentiders
els seus llavis divins?

MARIA MAGDALENA

Anem, doncs, abans que el raig del matí
no dauri la línia de l'horitzó,
anem sense ser vistes al sagrat sepulcre,
i almenys allà podrem,
amb perfums i ungüents,
ungir les fredes i exànimes despulles
de qui ànima i vida va ser per a nosaltres.

MARIA DE CLOPAS

Aquí em tens preparada per seguir-te,
valenta m'han fet tornar
les paraules de Joan,
les ganes de trobar encara viva la nostra vida.

Navegant a la deriva
la fràgil barca va, i en la por
al perill es confon també el barquer.
Però en albirar la riba,
torna a sentir de nou esperança,
i el seu ímpetu feroç deixa de tenir por
del vent i del mar.

SANT JOAN

Marxeu, doncs, oh fidels
dones amigues, al lloc assenyalat,
que allà potser podreu
trobar la meta per al vostre bell desig,
mentrestant, jo he de tornar amb aquella que,
per Mare, en la darrera hora
de la seva penosa agonia, el meu Senyor em va donar.

MARIA MAGDALENA

Que el teu socors a ella
oportunament arribi,
perquè en aquest tràngol tan dur
per mi mateixa jo també conec com és la pena.

SANT JOAN

Més gran que qualsevol altre
va ser el dolor d'aquella Mare
veient la mort d'aquell Fill;
però encara li va resultar més fort

ebbe in soffrirlo il petto, ed or costante
e ferma più d'ogn'altra ha la speranza
di vederlo risorto; e se l'ottiene,
la gioia allor compenserà le pene.

SAN GIOVANNI

Così la tortorella
talor piange e si lagna.
perchè la sua compagna
vede, ch'augel feroce
dal nido gli rubò.
Ma poi, libera e bella
se ritornar la sente,
compensa in lieta voce
quel gemito dolente
che mesta già formò.

Così la tortorella, etc.

MADDALENA

Se Maria dunque spera,
e spera ancor Giovanni,
anch'io dar voglio con sì giusta speme
qualche tregua agli affanni;
ma pure chi ben ama sempre teme,
e nell'amante mio misero core,
benché speranza regni,
bandir non può il timore.
Or degli opposti affetti
a chi debba dar fede,
vedrò volgendo il piede
all'adorato speco,
tomba del mio Gesù; vada Giovanni
a consolar Maria; Cleofe sia meco.

Ho un non so che nel cor,
che invece di dolor,
gioia mi chiede.
Ma il core, uso a temer
le voci del piacer,
o non intende ancor,
o inganno del pensier
forse le crede.

sentir-lo al seu pit, i encara així constant
manté la ferma esperança
de veure'l ressuscitat; i si això arribés,
llavors la joia li compensarà les penes.

SANT JOAN

Així la tórtora
amarga plora i es queixa.
perquè va veure com
l'ocell rapinyaire va raptar
del niu la seva parella.
Però si lliure i bella
la veiés tornar després,
mutaria en un alegre cant
aquell plor dolorós
que amb tristesa va exhalar.

Així, la tórtora, etc.

MARIA MAGDALENA

Si, per tant, Maria espera,
i espera també Joan,
jo també vull trobar, amb aquesta justa esperança,
una treva al meu afany;
però sempre ha de témer por qui bé estima,
i en el meu trist i estimant cor,
per molta esperança que regni,
no puc ofegar el temor.
A quin d'aquests dos sentiments
contraris m'he de confiar?
Ho podré esbrinar anant
a l'adorada gruta,
tomba del meu Jesús; vagi, doncs, Joan
a consolar Maria; i es quedi amb mi la de Clopas.

Tinc quelcom al cor,
que, en lloc de dolor,
m'impulsa a sentir joia.
Però el cor, acostumat a témer
les veus del plaer,
o encara no les sent,
o encara pensa que són
un engany del pensament.

Part 1, escena 3

L'Àngel crida les ànimes beneïdes, encapçalades per Adam i Eva, a ressuscitar amb Crist i unir-se a la celebració de la seva victòria.

ANGELO

Uscite pure, uscite
dall'oscura prigione,
ove sì lunga ed orrida stagione
questo giorno attendeste, anime belle!
Uscite pure, e uscite
a vagheggiare, a posseder le stelle!

Di quel Signor che ha vinto
per voi la Morte e 'l contumace Averno,
il trionfo seguite.
E voi primi venite,
o primi padri delle umane genti,
né s'odan più lamenti
del vostro antico errore,
or ch'ebbe in sorte un tanto Redentore.
Seguano gl'altri poi,
e per l'orme di luce
che del divino Duce
il glorioso piè stampa nell'ombre,
da questo centro squallido e profondo
sorgan con lui sovra l'aperto mondo.

Ma con eco festivo
replichi prima il lor devoto labbro:

ANGELO

Il Nume vincitor
trionfi, regni e viva!

CORO

Il Nume vincitor,
trionfi, regni e viva,
un Dio vincitor!

ANGELO

Viva e trionfi quel Dio così grande
che i cieli spande,
che al sol dà splendor.

CORO

Per cui Cocito
geme atterrito,
da cui fu vinta la Morte ancor.

ANGELO E CORO

Il Nume vincitor, etc.

ÀNGEL

Sortiu, vinga, sortiu
d'aquesta fosca presó,
on una espera tan llarga i horrible
fins aquest dia heu patit, oh ànimes belles!
Sortiu, vinga, sortiu
a passejar i a dominar les estrelles!

Rere aquell Senyor que ha vençut
per vosaltres la Mort i el contumaç Avern,
seguiu el seu triomf.
Sigueu vosaltres els primers,
oh, pares primigenis del gènere humà,
i no se sentin més laments
del vostre antic pecat,
perquè ara se us ha donat un Redemptor.
Que us segueixin després els altres,
per la lluminosa
via que el diví Guia
va obrint a les tenebres, amb el seu peu gloriós.
I des d'aquest lloc sòrdid i profund,
tornin amb Ell de nou al món.

Però, abans, amb un eco festiu
repeteixin els seus llavis devots:

ÀNGEL

Que el Déu vencedor
trionfi, regni i visqui!

COR

Que el Déu vencedor
trionfi, regni i visqui!
Un Déu vencedor!

ÀNGEL

Que visqui i triomfi aquest Déu tan gran
que a tothom obre el Cel,
i al Sol confereix l'esplendor.

COR

Per Ell, el Cocit
es lamenta atterrit,
a la seva riba la Mort ha aniquilat.

ÀNGEL I COR

Que el Déu vencedor, etc.

Part 2, escena 1

Sant Joan dona la benvinguda al tercer dia, i espera que les tremolors que precedeixen l'alba indiquin el final de la batalla contra l'Infern. Marxa a visitar Maria, la mare de Jesús, esperant que tingui bones notícies.

SAN GIOVANNI

Di quai nuovi portenti
ha la terra oggi ancora il sen fecondo?
Piansero gli elementi
del lor Fabbro immortal la morte fiera,
e d'un giorno che spera
di vederlo risorto,
con gl'istessi tremori
par ch'il suolo paventi i primi albori.
Ma forse dell'Inferno,
che del Dio vincitor l'asta percosse,
gli ultimi sforzi son, l'ultime scosse.

SAN GIOVANNI

Ecco il sol, ch'esce dal mare
e più chiaro che non suole
smalta i prati, i colli indora.
Ma chi sa che di quell Sole,
ch'oggi in vita ha da tornare,
questo sol non sia l'aurora.

Ecco il sol, etc.

Mà ove Maria dimora
se ho già vicino il piede,
spero veder ben presto
cangiata la speranza in certa fede,
e senz'alcun periglio
lieta la Madre e glorioso il Figlio

Part 2, escena 2

L'Àngel proclama la victòria de Crist i explica a L·lucifer que Crist donarà a conèixer la seva Glòria a la Terra abans de tornar al Cel. L·lucifer diu que evitarà que la seva derrota es conegui a la Terra, però l'Àngel li mostra les dones que van al sepulcre.

ANGELO

Risorga il mondo,
lieto e giocondo,
col suo Signor!

Il Ciel festeggi,
il suol verdeggi,
scherzino, ridano
l'aure con l'onde,
l'erbe coi fior.

Risorga il mondo, etc.

SANT JOAN

Quins miracles nous
produeix avui la terra en el seu si fecund?
Van plorar els elements
del seu Faedor immortal la mort feroç,
i d'aquest dia que s'espera
veure'l ressuscitar,
amb idèntiques tremolors
sembla que el terra temés les primeres albori.
Tot i que potser venen de l'Infern,
per la llança del Déu vencedor traspasat,
les últimes sacsejades i els últims esforços.

SANT JOAN

Vet aquí el Sol, que de la mar surt,
i més clar que de costum
esmalta les praderies, daura les muntanyes.
Però, qui sap si d'aquell Sol,
que avui a la vida ha de tornar,
aquest Sol no en sigui l'aurora.

Vet aquí el Sol, etc.

Tot i que, on viu Maria,
ja hi tinc posat el peu,
espero veure molt aviat
com en fe certa es torna l'esperança,
i ja sense cap perill
veuré contenta la Mare i gloriós el Fill.

ÀNGEL

Ressusciti el món,
alegre i joiós,
amb el seu Senyor!

I que el Cel ho celebri,
i la terra reverdeixi,
que jugui i que rigui
l'aigua amb la brisa,
l'herba amb la flor.

Ressusciti el món, etc.

ANGELO

Di rabbia indarno freme
coi mostri suoi l'incatenato Averno:
l'Odio, che oppresso geme,
la Crudeltà, che piange,
l'Invidia, che sospira,
l'Empietà, che delira,
l'Iniquità tremante,
il Furor vacillante,
sbigottita la Frode,
deriso il Tradimento,
vilipeso l'Orgoglio,
del mio Signor risorto
saran carro al trionfo e base al soglio.

LUCIFERO

Miserol! ho pure udito?
E in van per vendicarmi
contro forza maggiore impugno l'armi?

ANGELO

Sì, sì, contrasti in van; torna a Cocito!

LUCIFERO

Perché al ciel pria non torna
il tuo risorto Nume?

ANGELO

Perché pria vuole in terra
far delle glorie sue noto il mistero.

LUCIFERO

Noti gli oltraggi miei? No, non fia vero!

LUCIFERO

Per celare il nuovo scorno,
le sue faci ancora al giorno
con un soffio io smorzerò.

E con tenebre nocenti
delle inferme umane menti
ogn'idea confonderò.

Per celare, etc.

ANGELO

O come cieco il tuo furor delira!
Mira, folle, deh mira
le donne pie che all'incavato sasso,
sepulcro già delle divine membra,
muovon veloce il passo!

ÀNGEL

De ràbia en va tremoli
amb els seus monstres l'Avern encadenat:
l'Odi, que oprimit implora,
la Crueltat, que plora,
l'Enveja, que sospira,
la Impietat, que delira,
la Iniquitat tremolant,
el Furor vacil·lant,
sense empara l'Engany,
la traició escarnida,
l'Orgull humiliat,
del meu Senyor ressuscitat
seran tots carro de triomf i pedestal del seu tro.

LLUCIFER

Miserable de mi! Què he sentit?
Que va ser en va la venjança
i contra una força més gran empunyar les armes?

ÀNGEL

Sí, sí, vana va ser la lluita; torna al Cocit!

LLUCIFER

Per què el teu Déu ressuscitat
no torna primer al Cel?

ÀNGEL

Perquè abans vol donar a conèixer a la terra
de la seva Glòria el misteri.

LLUCIFER

Els meus ultratges publicar? No, no ha de ser veritat!

LLUCIFER

Per amagar aquest greuge,
avui mateix les seves torxes
amb una bufada he d'apagar.

I amb unes tenebres nocives,
confondré les idees de les
viciades mentes humanes.

Per amagar, etc.

ÀNGEL

Oh, amb quanta ceguesa delira el teu furor!
Mira, foll, mira
aquelles dones pies que cap a aquella roca perforada,
on hi ha el sepulcre de les divines despulles,
mouen veloces les passes!

A loro il Ciel commanda
ch'io l'arcano riveli,
ond'esse in publicarlo
a gli altri poi ne sian trombe fedeli.

LUCIFERO

Impedirlo saprò ...

ANGELO

Duro, duro è il cemento, ...

LUCIFERO

Impedirlo saprò!
Ho ardir che basta.

ANGELO

... duro è il cemento;
lo dirà l'evento.

Part 2, escena 3

Maria de Clopas i Maria Magdalena s'afanyen a anar al sepulcre, amb l'esperança de no arribar-hi massa tard, però confiades en el poder que Jesús els ha donat. Llucifer, ara sabent-se vençut, fuig del Cel, del Sol i de la Terra, i torna a caure a l'infern.

MADDALENA

Amica, troppo tardo
fu il nostro piè;
già il sol su l'etra ascende.

CLEOFE

Fu il cor troppo codardo,
che della terra agl'improvvisi moti
fe' i nostri passi rimanere immoti.

MADDALENA

Or chi sa se potremo
ricercar nella tomba il mio Tesoro.

CLEOFE

Se son desti i custodi, io ben ne temo.

MADDALENA

Io temo ancor, ma più il mio Nume adoro.

A elles el Cel envia
que jo el misteri reveli,
ja que en publicar-lo
als altres seran de la veritat trompetes fidels.

LLUCIFER

Impedir-ho sabré...

ÀNGEL

Dur, dur l'esforç serà...

LLUCIFER

Impedir-ho sabré!
I fermesa, en tindrè.

ÀNGEL

...dur l'esforç serà;
el futur ho dirà.

MARIA MAGDALENA

Amiga, molt tard
hem arribat;
el sol ja surt per l'horitzó.

MARIA DE CLOPAS

Va ser el nostre cor massa covard,
de la terra un terratrèmol sobtat
va deixar immòbils les nostres passes.

MARIA MAGDALENA

Qui sap si ara podrem
trobar a la tomba el meu Tresor.

MARIA DE CLOPAS

Si els guardians estan desperts, em temo que sí.

MARIA MAGDALENA

Tot i que gran és el temor, més adoro el meu Déu.

MADDALENA

Per me già di morire
non paventò Gesù.

Egli mi dà l'ardire,
per lui nulla pavento,
né morte, né tormento:
quando ho Gesù nel cor, non temo più.

Per me già di morire, etc.

LUCIFERO

Ahi, aborrito nome!
Ahi, come rendi, come,
ogni mio sforzo imbelles!
Ahi, che vinto e confuso,
atterrito e deluso,
fuggo il Ciel, fuggo il suol, fuggo il mondo,
e del più cupo abisso
torno a precipitar nel sen profondo!

Part 2, escena 4

Les dones arriben a la tomba buida i descobreixen l'Àngel, que apareix com un home jove vestit de blanc. L'Àngel els diu que Crist ha ressuscitat i demana a les dones que vagin a difondre la notícia.

CLEOFE

Vedo il Ciel che più sereno
si fa intorno e più risplende.

E di speme nel mio seno
più bel raggio ancor s'accende.

Vedo il Ciel, etc.

MADDALENA

Cleofe, siam giunte al luogo
ove tomba funesta
dell'amato Signor coprì la salma.

CLEOFE

Parmi veder, sì, sì, vedo ben certo
che è già l'avello aperto,
e su la destra sponda
siede con bianca stuola
un giovane vestito.

MADDALENA

O quale spira
grazia dal volto suo, che mi consola!
Appressiamoci a lui, che già ne mira.

MARIA MAGDALENA

Quan per mi va morir
no va tenir por Jesús.

Ell m'infon valor,
per Ell no tinc por de res,
ni de la mort, ni del turment:
quan al cor porto Jesús, deixo de tenir por.

Quan per mi va morir, etc.

LLUCIFER

Ai, avorrible nom!
Ai, mira com em deixes
privat de totes les forces!
Ai, com de vençut i confús,
aterrat i enganyat,
fujo del Cel, fujo de la terra, fujo del món,
i del més obscur abisme
torno a precipitar-me al seu racó més profund!

MARIA DE CLOPAS

Veig que el Cel, més seré,
al seu interior resplendeix.

I l'esperança, al meu pit,
un bell raig ja encén.

Veig que el Cel, etc.

MARIA MAGDALENA

Maria, hem arribat al lloc
del sepulcre funest
on vaig amagar el cos del meu estimat Senyor.

MARIA DE CLOPAS

Sembla que veig, sí, sí, ho veig del cert
que el sarcòfag ja està obert,
i que al costat dret,
abillat amb una túnica blanca,
hi ha un jove assegut.

MARIA MAGDALENA

Oh, com irradia el seu rostre
una gràcia que em consola!
Acostem-nos-hi, que ens observa.

ANGELO

Donne, voi ricercate
di Gesù Nazareno,
ove giacque già morto;
ora non è più qui, ma è già risorto.
Al vostro puro affetto
giusto è che diano i cieli
così bella mercede,
e un tal mistero a voi prima si sveli,
per far araldi poi della sua fede.
Itene dunque a publicarlo, e sia
premio del vostro pianto
della gioia comune il primo vanto.

ANGELO

Se per colpa di donna infelice
all'uomo nel seno
il crudo veleno la morte sgorgò,

Dian le donne la nuova felice
che chi vinse la morte, già morto,
poi risorto, la vita avvìò.

Se per colpa, etc.

MADDALENA

Mio Gesù, mio Signore,
già che risorto sei,
perché, perché ti ascondi agl'occhi miei?
Può ben la fede, è vero,
far che la mente adori il gran mistero;
ma come può l'amore
esser contento a pieno,
se non manda il suo ben per gl'occhi al core?
Vo' cercarti per tutto;
né sarà forse in vano,
che da chi ben ti cerca,
mai, dolce mio tesoro, tu sei lontano.

Del ciglio dolente
l'ondosa procella
in Iride bella
cangiando, cangiando sen va.
E il cor che già sente
vicino il suo sole
da mesto e languente
sereno si fa.

Del ciglio dolente, etc.

CLEOFÈ

Sì, sì, cerchiamo pure
l'orme del nostro amor,
che fortunata sarà ben chi lo trovi!
Verso il bosco io men vado,
mentre tu verso gli orti i passi movi.

ÀNGEL

Dones, vosaltres busqueu
jesús de Natzaret,
on va jeure mort;
però Ell ja no hi és, perquè ha ressuscitat.
Al vostre sincer afecte
és just que el Cel us atorgui
aquesta bella mercè
de revelar-vos les primeres un misteri com aquest,
i convertir-vos així en herald de la seva fe.
Marxeu, doncs, a publicar-ho, i sigui
premi del vostre plor
i de la joia comuna primer honor.

ÀNGEL

Si per culpa d'una dona infeliç
al pit d'un home
un cruel verí va fer brollar la mort,

Que una notícia feliç anunciïn així les dones:
aquell que morint va vèncer la mort,
una vegada ressuscitat, la vida ens va tornar.

Si per culpa, etc.

MARIA MAGDALENA

Jesús meu, Senyor meu,
ara que has ressuscitat,
per què, per què als meus ulls et vas amagar?
Pot molt bé la fe, és veritat,
fer que la ment adori el gran misteri;
però com pot l'amor
estar content del tot,
si la vista del meu bé s'amaga al meu cor?
Et buscaré per tot arreu;
i potser no ho faré en va,
perquè de qui tant t'estima,
tu, dolç tresor meu, mai no ets lluny.

De la meva ànima aflagida
la crua tempesta
en arc de Sant Martí
es va transformant.
I el cor que ja sent
proper el seu sol,
deixa d'estar lànguid i trist
per tornar-se alegre.

De la meva ànima, etc.

MARIA DE CLEOFÀS

Sí, sí, busquem aleshores
les petjades del nostre amor,
afortunada serà qui les trobi!
Cap al bosc em dirigeixo,
mentre tu, cap als horts, dirigeixes les passes.

ARIA

Augelletti, ruscelletti,
che cantando, mormorando,
date lodi al mio Signore,
insegnatemi dov'è!
Fiori ed erbe, già superbe
di lambir le sacre piante,
deh mostrate a un cor amante
le bell'orme del suo pie!

Augelletti, etc.

ÀRIA

Ocellets, rossinyols,
que cantant, xiuxiuejant,
alabeu el meu Senyor,
digueu-me on és!
Flors i herbes, alteroses per
fregar les sagrades plantes,
mostreu a un cor amant
del seu peu les belles petjades!

Ocellets, etc.

Part 2, escena 5

Sant Joan es troba amb Maria de Clopas, que li relata el que les dones han trobat al sepulcre. Sant Joan li diu que Jesús ja s'ha aparegut a la seva Mare. Maria Magdalena s'hi uneix i els descriu com Jesús se li acaba d'aparèixer al jardí. Ara els tres estan segurs de la resurrecció de Jesús. Maria Magdalena crida "tots els mortals" a unir-se per celebrar la Resurrecció i l'alliberament del pecat, i l'oratori acaba amb un cor general d'elogis.

SAN GIOVANNI

Dove sì frettolosi,
Cleofe, rivolgi i passi?

CLEOFE

In traccia di Gesù, ch'è già risorto,
come ancora Maddalena.

SAN GIOVANNI

Onde il sapeste?

CLEOFE

Sovra l'aperto avello,
così a noi rivelò labbro celeste.

SAN GIOVANNI

Così la Madre a me poc'anzi ha detto,
a cui prima d'ogni altro,
del Figlio apparve il glorioso aspetto.

CLEOFE

O come lieta avrà quel Figlio accolto!

SAN GIOVANNI

Parve ch'il suo bel volto,
di stille lacrimose umido ancora,
del Sol divino all'improvviso raggio
fosse tra riso e pianto un'altra aurora.
Poi la gioia veloce
corse dal seno al labbro in questa voce:

SANT JOAN

Cap on vas amb gran cuita,
Maria de Clopas?

MARIA DE CLOPAS

Vaig a buscar Jesús, que ja ha ressuscitat,
i també hi va Maria Magdalena.

SANT JOAN

On ho heu sabut?

MARIA DE CLOPAS

Sobre el sepulcre obert,
ens ho ha dit una veu del Cel.

SANT JOAN

Per això la Mare fa poc m'ha dit,
que abans que a ningú altre,
a ella s'ha aparegut el Fill gloriós.

MARIA DE CLOPAS

Amb quina alegria deu haver rebut aquest Fill!

SANT JOAN

Semblava que el seu bell rostre,
encara humit per les llàgrimes,
del Sol diví il·luminat per un raig sobtat
fos una nova aurora, entre el riure i el plor.
Després, la joia va córrer ràpidament
del pit a la boca amb aquesta veu:

SAN GIOVANNI

Caro Figlio!
Caro Figlio, amato Dio,
già il cor mio
nel vederti esce dal petto!

E se lento
fu in rapirmilo il tormento,
me lo toglie ora il diletto.

Caro Figlio, etc.

MADDALENA

Cleofe, Giovanni, udite,
udite la mia nuova alta ventura!
Ho veduto in quell'orto il mio Signore,
che avea d'un suo guardian
preso figura,
ma dalle rozze spoglie
uscia luce sì pura e così ardente,
che pria degli occhi il ravvisò la mente.
Poi conobbi quel viso,
in cui per farsi bello
si specchia il Paradiso.
Vidi le mani ancor, vidi le piante,
ed in esse mirai, lucide e vaghe,
sfavillar come stelle
quelle che furon pria funeste piaghe.
A baciarle il mio labbro allor s'accinse,
ma Gesù mi respinse, e dir mi parve:
tu non mi puoi toccar! Poscia disparve.

SAN GIOVANNI

Non si dubiti più!

CLEOFE

Cessi ogni rio timore!

MADDALENA

È risorto Gesù!

SAN GIOVANNI

Viva è la nostra Vita, ...

CLEOFE

... il nostro Amore!

MADDALENA

Se impassibile, immortale
sei risorto, o Sole amato,

SANT JOAN

Estimat Fill!
Estimat Fill, estimat Déu,
només veure't,
el cor ja em surt del pit!

I si lent
va ser en treure'm el turment,
se l'endú ara el content.

Estimat Fill, etc.

MARIA MAGDALENA

Maria de Clopas, Joan, escolteu,
escolteu aquesta nova i gran ventura!
He vist en aquell hort el meu Senyor,
que d'un dels guardians
va prendre l'aparença,
però que del rude abillament
sortia una llum tan pura i tan ardent,
que abans que els ulls, ho va endevinar la meva ment.
De seguida vaig reconèixer aquell rostre,
en què, per semblar més bell,
es reflecteix el Paradís.
També li vaig veure les mans i els peus,
i hi vaig observar, pures i belles,
brillant com estrelles
aquelles que en un altre moment funestes ferides eren.
Em vaig afanyar a fer-li un petó,
però Jesús em va rebutjar, i em va semblar sentir-li dir:
Tu no em pots tocar! Després va desaparèixer.

SANT JOAN

Prou de dubtes!

MARIA DE CLOPAS

Prou de tot temor cruel!

MARIA MAGDALENA

Jesús ha ressuscitat!

SANT JOAN

Viva és la nostra Vida...

MARIA DE CLOPAS

...el nostre Amor!

MARIA MAGDALENA

Si impassible, immortal,
vas ressuscitar, oh, Sol estimat,

Deh fa ancor ch'ogni mortale
teco sorga dal peccato.

SAN IOVANNI

Sì, sì, col Redentore
sorga il mondo redente.

CLEOFE

Sorga dalle sue colpe il peccatore!

MADDALENA

Et al suo fabbro eterno
ogni creatura dia lode et onore!

CORO

Diasi lode in Cielo, in terra,
a chi regna in terra, in Ciel!

Ch'è risorto oggi alla terra
per portar la terra al Ciel.

Permet també que els mortals
per tu es deslliurin del pecat.

SANT JOAN

Sí, sí, amb el Redemptor
sorgeixi el món redimit.

MARIA DE CLOPAS

Deslliuri's de culpa el pecador!

MARIA MAGDALENA

I que el seu etern Faedor
tota criatura lloï i honri!

COR

Lloem al Cel i a la Terra,
qui regna a la Terra i al Cel!

Ja que ha ressuscitat avui a la Terra
per dur la Terra fins al Cel.